

Stanisław Wejman
Komedia horyzontalna
1988 – 1994

KOMEDIA HORYZONTALNA jest imaginacyjną próbą płaskiego obrazowania przechylonej ziemi. Obiektywna wiedza powiada, że istniejący poruszając się po powierzchni ogromnej kuli – tak ogromnej, iż dostępny nam zmysłowo wycinek odbieramy jako zupełnie płaski. Jednak kuli jako takiej – przechylić lub przenieść niepodobna – dlatego też definiujemy ją jako formę bryły DOSKONAŁEJ.

Przechylając nieznacznie ów naprawdę łukowaty, acz równocześnie banalnie poziomy horyzont – na odpowiednio wydłużonym odcinku – zamierzyłem dopuścić się rodzaju prowokacji wobec zastanej konstrukcji o wszelkich znamionach doskonałości. Dramatyzm tak zdeformowanej sytuacji wydaje się dowodzić RZECZYWISTEGO istnienia nieznanych nam przestrzeni, umieszczonych w sferze, gdzieś poniżej powierzchni egzystencji. Czyżby więc było tak, że jedynie mocą wyobraźni zaglądnąć można tam, gdzie rozum, zmysły i nawet wiara poruszają się po omacku? Twierdząc odpowiedź na tak postawione pytanie o ostateczny wymiar egzystencji jest trudna, w zasadzie niemożliwa – chyba, że ujawni się jako dzieło sztuki – nawet niedoskonałe.

Komedia horyzontalna jest akwafortą trawioną kwasem azotowym na blachach cynkowych grubości 1 mm różnego pochodzenia, stąd więc niekiedy pewna odmienność powierzchni odbitek. Już przy realizacji pierwszej płyty postanowiłem ograniczyć warsztat graficzny do samej akwaforty i przy tym już pozostałem.

Cała praca składa się z 28 blach o łącznej wadze 60,95 kg; każda o wymiarach 49 × 65 cm z wyjątkiem jednej (pt. *KOT*), która – z trudnych do zrozumienia dziś powodów – jest krótsza o 1,5 cm. *Komedia* ma więc wymiary 49 × 1818,5 cm, całkowita powierzchnia druku wynosi 8,91 m².

Przy jej drukowaniu pracowało kilka osób, zużyto 0,75 kg czarnej farby akwafortowej, sporo arkuszy papieru akwafortowego i podkładowego, worek szmat, kilka butelek nafty i benzyny. Praca nad *Komedią* początkowo posuwająca się wartko, znacznie się jednak przeciągnęła. Dochodziło nawet do okresowego jej zaniechania. Pierwsze prace (*KOT*, *DROGA*, *WĘGORZE*) były trawione jesienią 1988 roku. Do końca 1991 roku powstało 13 blach, potem zaś w różnych okresach po jednej lub dwie. Ostatnie 13 wykonałem w okresie od września do połowy listopada 1994 roku.

Była to więc praca w równej mierze melodyczna i chaotyczna co, jak sądzę, oddaje charakterystyczny rys natury sztuki.

Stanisław Wejman

Obecna wystawa jest czwartą prezentacją *Komedii horyzontalnej*, która miała pierwszą, jednodniową odsłonę 20 lat wcześniej w Pałacu Sztuki w Krakowie (1994).

Ogród botaniczny | 1994

Wojna ogórkowa | 1990

Jeden dzień z Legią Cudzoziemską | 1989

Stanisław Wejman.

Urodził się w Jędrzejowie w 1944 roku. Mieszka i pracuje w Krakowie. W latach 1962 – 1968 studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, gdzie prowadzi Pracownię Miedziorytu. Od 1967 roku bierze udział w zbiorowych i międzynarodowych pokazach grafiki, jednak najchętniej wystawia swoje prace sam albo wspólnie z żoną Anną – również grafikiem.

Kot | 1988

Przystań | 1991

organizatorzy

Stowarzyszenie
Międzynarodowe
Triennale Grafiki
w Krakowie

Projekt jest współfinansowany
ze środków Gminy Miejskiej Kraków.

Master Sponsor SMTG

Krakowska Akademia im. A. Frycza Modrzewskiego
Budynek B, ul. Gustawa Herlinga-Grudzińskiego 1, Kraków
www.triennial.cracow.pl